

ΠΑΙΔΙΚΗ ΓΡΑΦΗ

(άπ' τ' αγγλικά)

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ

Ἡ γῆ βούμ! πετάχτηκε σάν τόπι.

8 χρ., ΗΠΑ

ΝΕΡΟ

Τὸ νερὸ εἶναι σὰν ξενωμένος ζελὲς ἀνακατεμένος μὲ λάσπη. Κατρακυλάει στὰ βράχια κἀνοντας μεγάλα μπούμι καθὼς πέφτει. Ὅταν πᾶει κάτω στὸν νεροχύτη ἀκούγεται σὰν βατράχι. Συγκρούεται στὴ θάλασσα κἀνοντας πελώρια κύματα.

Τὸ νερὸ κάθεται πάνω στὸ χορτάρι σὰν φύλλο χρυσός.

5 χρ., Νέα Ζηλανδία

ΜΑΓΙΚΟ

Ξέρω πὼς γίνεται ἡ μέρα νύχτα. Ἡ μέρα λιώνει.

5 χρ., ΗΠΑ

*

Εἶδα τὸν δρόμο. Καθόταν κάτω. Ἦταν καφέ καὶ πέτρινος.

8 χρ., Λιβερία

ΙΣΤΟΡΙΕΣ

I

Μιά φορὰ κι ἕναν καιρὸ ἦσαντε δυὸ σπηλιάνθρωποι μὲ γύρο στὰ καπέλλα τους, καὶ πῆγαν σ' ἕνα ποταμῆκι νὰ πιᾶσουν ψάρια, καὶ μιὰ μέρα ἦρθε ἕνας τυφώνας καὶ οἱ δυὸ σπηλιάνθρωποι ἀναγκάστηκαν νὰ πάρουν μέσα στὴ σπηλιὰ ὅτι εἶχαν καὶ δὲν εἶχαν ὥστε νὰ μὴν τὰ πάρει ὁ ἀγέρας, κι ἀναγκάστηκαν νὰ ζήσουν στὴν σπηλιὰ ἐνενηνταεννέα χρόνια. Κι ὅταν βγῆκαν εἶχε λιανκάδα, καὶ πῆγαν στὸ ποταμῆκι νὰ πιοῦν λιγάκι καὶ γιὰ κανένα ψάρι, κι ἔπιασαν εἴκοσι ὁ καθένας, καὶ εἶχαν σαράντα ὄλα κι ὄλα. Καὶ τὶς φωτεινὲς ὥρες πρῶτα κολυμποῦσαν καὶ ὕστερα ψάρευαν σάσι κι ὕστερα ξάπλωναν κι ἀποκοιμιόντουσαν κι ὄνειρευόντουσαν καὶ τὰ ὄνειρά τους βγαίνανε ἀληθινά.

7 χρ., Ἀγγλία

II

Νὰ ἕνας ἀστείος παληάτσος ποὺ εἶναι σὲ μιὰν ἄλλη φωτιά καὶ εἶναι στὴν φωτιά ἐλάκερος. Τὰ ρούχα του εἶναι στὴν κρεμάστρα στὴν φωτιά. Καὶ τὴν κλωτσάει τὴν φωτιά κι ἔβαλε στὴν φωτιά τὴ μούρη του. Καὶ γλύφει τὴ φωτιά καὶ φωνάζει βοήθεια καὶ τὸ σπῖτι του ποὺ μέσα οἱ γονεῖς του τὸν ἀκουσαν κι ἔβαλαν τὸ χέρι τους στὴν πέτρα κι αἰσθανόσαντε καὶ πῆγαν στὴν πέτρα καὶ ἦσαν μαζί του. Καὶ οἱ γονεῖς ἦσαντε πεθαμένοι.

5 χρ., Καναδὰς

III

Ὁ πατέρας μου εἶναι ἀπὸ τοὺς φαρδύπλατους καὶ τοὺς ψηλοὺς. Ὁ πατέρας μου ἦταν δουλευταρᾶς καὶ εἶχε πολλή ζωηράδα. Δὲν ἦτανε χοντρός ἢ ἀδύνατος. Τὸν λέγανε Φραγκίσκο Μακιοῦ. Ἦτανε ἀπὸ τοὺς ὕγιεις. Ἡ ἡλικία ποὺ πέθανε ἦταν τριάντα χρονῶν, εἶχε καλὴ φήμη, εἶναι παντρεμμένος. Ὅταν ἦταν στὸ νοσοκομεῖο πήγαινα καὶ τὸν ἔβλεπα κάθε Κυριακὴ ἀπόγευμα. Τὸν ρώτησα πῶς συνέβαινε, μὴ εἶπε πῶς πήγαινε πολὺ καλύτερα. Ὁ πατέρας μου ἦταν πολὺ καλὸς μαζί μου καὶ ἔδινε σὲ μένα καὶ στὰ ξαδέρφια μου τσιγαρόκουτα. Τοῦ ἀρέσει νὰ κάνει ξυλουργικὴ τοῦ πατέρα μου γιὰ μένα καὶ τοῦ ἀρέσει ἓνα παιχνιδάκι τράπουλα κάπου - κάπου, ἢ ἓνα τάβλι. Λιανίζει τὰ ξύλα καὶ πριονίζει τὰ σανίδια. Καὶ εἶναι ὁμορφος ἄντρας ἀλλὰ ἔχει πεθάνει. Δούλευε στὰ λαστιχάδικα προτοῦ πεθάνει.

9 χρ., Ἀγγλία

IV

Ὁ ἀδερφός μου μ' ἀγκαλιάζει περισσότερο ἀπ' ὅλα. Ἀλλὰ καμμιά φορὰ ἀγκαλιάζει καὶ τὴν μαμά. Καὶ τὴν ἀγκαλιάζει ὅταν κάνει δουλειές καὶ τὴν νευριάζει. Ἀμα ὅμως ἀγκαλιάζει ἐμένα σταματάω τὴν δουλειά. Κι ὅταν ἀγκαλιάζει, ἀγκαλιάζει γιὰ τὰ καλά. Ἀς εἶναι μικρούλης, μπορεῖ καὶ σοῦ ἀγκαλιάζει τὰ πόδια.

9 χρ., ΗΠΑ

ΝΥΧΤΑ

Δέντρα ποὺ κρεμᾶνε τὰ κεφάλια τους κάτω ἀπ' τῆς γῆς τὰ νύχια. Τὸ σκοτάδι, εἶναι σκοτεινιά δὲν ὑπάρχει τίποτα, α! ὑπάρχει μουσικὴ, ἀκούγεται μουσικὴ, τώρα σβήνει ἀκριβῶς σὰν τὸ σκοτάδι. Τώρα τὰ πάντα εἶναι σκοτεινά, δὲν ὑπάρχει τίποτα, ἀπολύτως τίποτα, σιωπὴ τὰ πάντα νέκρα σιωπὴ. Τὰ παιδιὰ στὸ σκοτάδι τῆς νύχτας, παίζουν.

11 χρ., ΗΠΑ

συλλογὴ - μετάφραση: Χρῆστος Τσιάμης

